

Buddleja davidii

Synonim lac.: *Buddleja variabilis*

budleja Davida

Synonim pol.: omżyn Davida

(c) fot. Gabriel Tomzyński TOMZYŃSKI Szkołka Roślin

(c) fot. Ewa Łuczak

Krzew w ojczyźnie, w południowych Chinach dorastający nawet do 5 m wysokości. W Polsce z uwagi na niepełną mrozoodporność do 2-2,5 m. Kora na pędach jasno brązowa, łuszcząca się w postaci długich pasów. Liście naprzeciwległe, lancetowate, 7-13 cm długości, szarozielone. Kwiaty liliowopurpurowe z żółtym oczkiem, w długich luźnych wiechach. Jest to najodporniejszy na mróz gatunek budlei, choć w surowe zimy może zmarznąć do granicy śniegu. Gatunek opisany przez Adriena Francheta i nazwany na część francuskiego misjonarza i botanika P.A. Davida. W uprawie w Polsce polecany do ogrodów przydomowych.

autorzy: Adam Marosz; , Związek Szkółkarzy Polskich;

zasięg geograficzny	południowe Chiny
grupa roślin	liściaste
grupa użytkowa	liściaste krzewy
forma	krzew
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	krzewiasty rozłożysty
docelowa wysokość	od 2 m do 3 m
barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
rodzaj kwiatów	pachnące kwiatostan
barwa kwiatów	fioletowe różowe
pora kwitnienia	lipiec sierpień wrzesień październik
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże wilgotne
ph podłoża	roślina tolerancyjna
rodzaj gleby	próchnicza
walory	pachnące kwiaty ozdobne z kwiatów
zastosowanie	ogrody przydomowe kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody) rabaty w grupach
strefa	6b

autor: Jakub Kurowski, Szkółki KUROWSCY;